

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 24 noiembrie 2020 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 26 mai 2021, declarat de avocatul Veaceslav Scripnic, în numele inculpatului

Bondarenco Denis XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>20.11.2017 - 24.11.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>17.12.2020 - 26.05.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>07.09.2021 - 27.10.2021.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 24 noiembrie 2019, Bondarenco Denis a fost condamnat în baza art. 327 alin. (1) Cod penal la 1000 unități convenționale, ce constituie 50.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa și a exercita funcții publice în cadrul MAI pe un termen de 3 ani.

2. Instanța de fond a constatat că la 27 iulie 2017, inculpatul Bondarenco D., activând în conformitate cu Ordinul nr. 548ef. din 10.10.2016, în funcția de inspector de sector al Sectorului de Poliție nr. 1 (Edineț) al Inspectoratului de Poliție Edineț al IGP al MAI, fiind în virtutea legii persoană publică, fiind obligat conform atribuțiilor de serviciu, reglementate de fișa postului, aprobată de către șeful IP Edineț al IGP la 12.09.2016, să primească și să înregistreze sesizările, petițiile, alte înștiințări și informații cu privire la infracțiuni, contravenții, incidente și evenimente ce afectează securitatea persoanelor și ordinea publică, de a întreprinde măsuri oportune prevăzute

de lege pentru soluționarea lor precum și având alte obligații cu privire la descoperirea altor fapte ilegale, contrar prevederilor art. 18 din Legea cu privire la activitatea poliției și statutului polițistului nr. 320 din 27.12.2012 unde este reglementat „poliția apără viața, integritatea corporală, sănătatea și libertatea persoanei, proprietatea privată și publică, alte drepturi legitime ale persoanei și comunității, exercitând atribuțiile prevăzute la art. 19-23 din lege”, intenționat, ca motiv având interese manifestate prin avantaje nepatrimoniale și anume de a-și ușura activitatea și de a nu respecta ordinea legală, la adresarea lui Borodache M., locuitoare a XXXXXX, XXXXXX XXX, precum că la 27.07.2017, în jurul orelor 03.00, două persoane necunoscute au pătruns la ea în domiciliu și au sustras bani în sumă de 2000 dolari SUA, folosind situația de serviciu prin abuz de serviciu, fiind în virtutea legii obligat să înregistreze în mod corespunzător plângerea, a acționat în scopul tănuirii infracțiunii date și despre care a fost informat în plângere, nu a înregistrat cererea în mod corespunzător, prin ce nu s-au respectat prevederile pct. 5 al Instrucțiunii aprobate prin ordinul nr. 121/254/286-0/95 din 18.07.2008, după care nu a informat grupa operativă, în vederea reacționării și la sunetele insistente ale victimei, acesta nu răspundea la telefon întrerupând apelurile, fapt care a prejudiciat efectuarea unei anchete efective, urgentă, pe urme calde a infracțiunii și, în rezultat, a cauzat distrugerea probelor și, respectiv, neidentificarea persoanelor vinovate de sustragerea în cauză, astfel prejudiciind considerabil imaginea MAI și victima infracțiunii, aceasta fiind lipsită de posibilitatea la moment de a-și repara un prejudiciu considerabil, precum și persoana vinovată a rămas nesancționată.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că la data respectivă nu a avut întâlniri cu Borodache M., nu a primit de la ultima informația și cererea privind furtul sumei de 2000 dolari SUA, și nu a fost telefonat ulterior de către aceasta.

Totodată, vinovăția inculpatului este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, conform procesului-verbal de consemnare a declarațiilor lui Borodache M. din 11.08.2017 în fața OUP al IP Edineț, care a fost expediat în adresa Procuraturii raionului Edineț și care a servit temei pentru adoptarea de către procuror a procesului-verbal de autosesizare din 18.10.2017, a fost stabilit că Borodache M., cu lux de amănunte, a relatat că *pe 27.07.2017, în jurul orelor 03.00, două persoane necunoscute au pătruns la ea în domiciliu și au sustras bani în sumă de 2000 dolari SUA, după ce ea s-a adresat la poliție, la colaboratorul de poliție Bondarencu D. în biroul nr. 5 din IP Edineț, unde a depus o cerere pe faptul furtului de la ea și a semnat explicații. La rândul său, Bondarencu D. i-a transmis numărul său de telefon pentru a-l telefona și a-i comunica dacă au mai dispărut careva lucruri. Ea l-a telefonat ulterior și i-a spus că totul este împrăștiat și doar banii au dispărut. El i-a comunicat că, după serviciu va veni la ea, însă nu a venit să vadă locul faptei. A doua zi l-a telefonat și el i-a zis că vine și din nou nu a venit. Telefonându-l ulterior, acesta deja nu mai dorea să vorbească și dezbătea apelul ei la telefon.*

Inculpatul nu a putut să explice din ce cauză Borodache M. indică anume la persoana lui, ca polițist, căruia la 27.07.2017, în incinta IP Edineț, i-a comunicat despre faptul furtului săvârșit la ea. Dar, inculpatul consideră că Borodache M. putea să-l defăimeze prin aceste declarații din considerentul că anterior el, ca polițist, l-a

documentat pentru conducerea în stare de ebrietate pe soțul acesteia, însă la materialele cauzei nu au fost administrate careva probe în această privință, aceste afirmații fiind neîntemeiate.

Totodată, sunt veridice afirmațiile date de Borodache M., or, din materialele cauzei rezultă că, pe 27.07.2017 inculpatul Bondarenco D. urma să se afle în incinta IP Edineț, fiind de serviciu în cadrul IP Edineț și responsabil de sectorul I, care include XXXXXX și, respectiv, Borodachi M. putea să se întâlnească cu acesta în dimineața zilei de 27.07.2017 în incinta IP Edineț și fără a fi înregistrată în registrul de evidență a persoanelor care vizitează IP Edineț.

La fel, sunt relevante și declarațiile martorului Vrenea L., ofițer de urmărire penală al IP Edineț, potrivit căror, *cauza penală privind furtul de la Borodache M. a fost în gestiune la el. Cauza penală dată a fost cu scandal deoarece el cu colegii săi au fost la fața locului la domiciliul lui Borodache M. la 08.08.2017 și când ei au venit la fața locului, Borodache M. striga de ce poliția a venit abia peste o săptămână de la furt. Aceasta spunea că despre furtul dat ea a telefonat la poliție și a anunțat că s-au furat bani. Borodache M. a mai comunicat că s-a adresat și cu plângere la inspectorul de sector Bondarenco D. Totodată, furtul a avut loc și Borodache M. spunea precum că s-ar fi sustras o sumă mai mare de bani. Urmărirea penală pe furtul dat a fost pornită în baza plângerii scrise de Borodache M. din 08.08.2017, alte plângeri nu au fost. De la Borodache M. el a înțeles că ea a fost la poliție și a discutat cu Bondarenco D.*

Or, inculpatul nu a prezentat probe ce ar combate declarațiile martorului Vrenea L.

Din materialele cauzei penale s-a stabilit că, într-adevăr urmărirea penală pe furtul sumei de 2000 dolari SUA la 27.07.2017 de la Borodache M. a fost pornită în baza plângerii scrise de Borodache M. și depusă la IP Edineț abia la data de 08.08.2017.

Iar, potrivit declarațiilor inculpatului, în zilele de 27 și 28.07.2017 el s-a folosit de telefonul de serviciu mobil în care era instalată cartela SIM cu nr. XXXXXX.

Conform procesului-verbal de examinare a obiectului din 30.07.2018, prin care a fost examinat CD-R-ul cu informația remisă de la operatorii de telefonie mobilă „Moldcell” și „Orange”, lista apelurilor numerelor XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, pe perioada 26.07.2017, orele 00:00, până la 08.08.2017, orele 00:00, și lista apelurilor numărului XXXXXX pe perioada 26.07.2017, orele 00.00, până la 08.08.2017, a fost stabilit că Borodache M. utiliza cartela SIM cu nr. XXXXXX, soțul acesteia Borodache I. utiliza cartela SIM cu nr. XXXXXX, iar poliția utiliza cartela SIM cu nr. XXXXXX.

În același timp, potrivit procesului-verbal de consemnare a declarațiilor lui Borodache M. din 11.08.2017, în fața OUP al IP Edineț, expediat în adresa Procuraturii raionului Edineț și care a servit temei pentru adoptarea de către procuror a procesului-verbal de autosesizare din 18.10.2017, Borodache M. a relatat că *...Bondarenco i-a transmis ei numărul său de telefon ca să-l telefoneze și să-i comunice dacă au mai dispărut careva lucruri. Ea l-a telefonat ulterior și i-a zis că totul este împrăștiat și doar banii au dispărut. El i-a comunicat că după serviciu va veni la ea, însă nu a venit să vadă locul faptei. A doua zi l-a telefonat și el i-a zis că vine și, din nou, nu a venit. Telefonându-l ulterior, ultimul deja nu mai dorea să vorbească și dezbătea apelul ei la telefon.*

Or, prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.07.2018 și tabelul fotografic, anexat la procesul-verbal de examinare a descifrărilor comunicărilor telefonice a fost confirmat că, într-adevăr pe parcursul zilelor de 27 și 28.07.2017 de la cartela SIM cu nr. XXXXXX au fost efectuate multiple tentative de apel și două apeluri preluate spre cartela SIM cu nr. XXXXXX, fapt ce denotă veridicitatea afirmațiilor lui Borodache M. în privința faptului efectuării apelurilor pe numărul deținut de inculpat.

Mai mult, inculpatul n-a fost în stare să explice de unde familia Borodache cunoștea numărul folosit de el, dar, totodată, a negat faptul că în zilele de 27 și 28.07.2017 ar fi fost apelat de pe numărul XXXXXX, însă aceste afirmații sunt în contradicție cu procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.07.2018 și tabelul fotografic, anexat la procesul-verbal de examinare a descifrărilor comunicărilor telefonice.

La fel, întru verificarea afirmațiilor lui Borodache M. că *...Bondarenco i-a transmis numărul său de telefon pentru a-l telefona și a-i comunica dacă au mai dispărut careva lucruri. Ea l-a telefonat ulterior și i-a spus că totul este împrăștiat și doar banii au dispărut. El i-a comunicat că, după serviciu va veni la ea, însă nu a venit să vadă locul faptei. A doua zi l-a telefonat, el i-a zis că vine și, din nou, nu a venit. Telefonându-l ulterior, ultimul deja nu mai dorea să vorbească și dezbătea apelul ei la telefon*, inculpatul a relatat că nu a avut nici o discuție prin telefon cu Borodache M. în zilele de 27 și 28.07.2017.

Însă, aceste afirmații ale inculpatului sunt nefondate, or declarațiile lui Borodache M. sunt confirmate prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.07.2018 și tabelul fotografic, anexat la procesul-verbal de examinare a descifrărilor comunicărilor telefonice din care rezultă că la 27.07.2017 ora 12.41.58 a fost efectuat apelul de ieșire de pe numărul XXXXXX pe numărul de telefon XXXXXX, cu durata de 60 secunde, iar la 28.07.2017 ora 11.14.20 s-a efectuat apelul de pe numărul XXXXXX pe numărul XXXXXX, cu durata de 47 secunde, precum și din considerentul că însuși inculpatul nu a fost în stare să explice conținutul convorbirilor cu o durată de 60 secunde din data de 27.0.2017 și cu durata de 47 secunde din data de 28.07.2017 cu deținătorul cartelei cu nr. XXXXXX.

Deci, inculpatul, prin inacțiunile sale de neînregistrare a adresării lui Borodache M. din 27.07.2017 despre producerea furtului din gospodăria acesteia, a încălcat atribuțiile sale de polițist indicate în p.p. 4 și 10 al fișei de post a ofițerului de sector al Sectorului de Poliție nr. (Edineț) a Inspectorului de poliție Edineț, precum și prevederile art. 18 din Legea cu privire la activitatea poliției și statutului polițistului nr. 320 din 27.12.2012.

Prin urmare, declarațiile de nevinovăție ale inculpatului reprezintă o tentativă eșuată de a induce în eroare instanța și a evita răspunderea.

Totodată, inacțiunile inculpatului din 27.07.2017 au fost corect calificate ca infracțiune și încadrate juridic în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, ca folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că infracțiunea la momentul săvârșirii era mai puțin gravă, iar din 09.11.2020 constituie infracțiune gravă, săvârșită cu intenție, că inculpatul se caracterizează pozitiv, nu și-a recunoscut vinovăția, anterior nu a fost condamnat, partea vătămată nu are pretenții de ordin material și moral, circumstanțe atenuante și agravante nu au fost identificate, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă cu aplicarea amenzii, iar, având în vedere impactul negativ în societate al genului de infracțiune săvârșit, este oportună și aplicarea pedepsei complimentare.

3. Avocatul Veaceslav Scripnic a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că instanța de fond, constatând că prin inacțiunile sale, inculpatul a încălcat atribuțiile sale de polițist indicate în p.p. 4 și 10 al fișei de post a ofițerului de sector al Sectorului de Poliție Edineț, precum și prevederile art. 18 din Legea cu privire la activitatea poliției și statutului polițistului nr. 320 din 27.12.2012, a modificat învinuirea înaintată.

La fel, prima instanță nu a delimitat obligațiunile inculpatului, reieșind din fișa de post, lege și obligațiunile acestuia în cadrul grupei operative. Or, sunt eronate concluziile instanței de fond că în cazul adresării lui Borodache M. la unitatea de gardă pe faptul sustragerii sumei de 2000 dolari SUA, aceasta putea fi supusă audierii de un inspector de sector, deoarece în acest caz, urma ca ofițerul de urmărire penală cu grupa operativă să se deplaseze la fața locului. Existența infracțiunii de abuz de serviciu se consideră numai în cadrul exercitării atribuțiilor funcționale, în caz contrar, răspunderea survine conform altei norme penale.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 26 mai 2021, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului și încadrându-i just acțiunile în baza dispozițiilor art. 327 alin. (1) Cod penal, ca abuzul de putere sau abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Or, nu există dubii rezonabile în ce privește existența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal în acțiunile inculpatului, vinovăția lui fiind dovedită incontestabil prin probele administrate apreciate în coroborare, lipsind dovezi întru confirmarea nevinovăției acestuia.

Totodată, este irelevantă afirmația din apelul declarat că instanța de fond nu a făcut o analiză obiectivă a probelor pe care le-a enumerat în sentință și nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și că probele cercetate nu au dovedit săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, inculpatul urmând a fi achitat.

La fel, nu pot fi reținute afirmațiile apărării că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat, că instanța de fond nu a delimitat obligațiile inspectorului de sector reieșind din fișa de post, lege și obligațiile acestuia în cadrul grupei operative, că sunt eronate concluziile instanței că în cazul adresării lui Borodache M. la unitatea de gardă privind sustragerea sumei de 2000 dolari SUA, aceasta putea fi supusă audierii de un inspector de sector, or, în acest caz, urma ca ofițerul de urmărire penală cu grupa operativă să se deplaseze la fața locului.

Or, afirmațiile cu caracter declarativ, date cu scop de apărare a inculpatului în vederea eschivării de răspundere penală, au fost combătute prin probele administrate și care au fost puse just de instanța de fond la baza sentinței de condamnare.

Astfel, potrivit fișei postului ofițerului de sector al Sectorului de poliție nr. 1 (Edineț) al IP Edineț adus la cunoștință și semnat de Bondarenco D. la 12.09.2016, printre sarcinile de bază sunt indicate primirea, înregistrarea și examinarea în limitele competenței a cererilor și sesizărilor cetățenilor, administrației întreprinderilor și organizațiilor despre infracțiuni, cu înregistrarea ulterioară în modul stabilit, printre atribuțiile de serviciu enumerându-se și participarea la descoperirea infracțiunilor pe urme fierbinți până la sosirea grupei operative, primirea, înregistrarea și examinarea în limitele competenței a petițiilor, cererilor și sesizărilor cetățenilor, administrației întreprinderilor și organizațiilor despre infracțiuni, cu înregistrarea ulterioară în modul stabilit.

Conform art. 18 alin. (1) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, poliția apără viața, integritatea corporală, sănătatea și libertatea persoanei, proprietatea privată și publică, alte drepturi legitime ale persoanei și comunității, exercitând atribuțiile prevăzute la art. 19 - 23 de prevenire a infracțiunilor și contravențiilor, de investigare a infracțiunilor și contravențiilor, urmărire penală etc.

În speță, a fost constatat că Borodache M. pe 27.07.2017, după ce a depistat la domiciliul său dispariția banilor în sumă de 2000 dolari SUA, s-a adresat la poliție la colaboratorul de poliție Bondarenco D. în biroul nr. 5 din IP Edineț, unde acestuia i-a depus o cerere pe faptul furtului de la ea și a semnat explicații. La rândul său, Bondarenco D. i-a transmis numărul de telefon ca să-l telefoneze și să-i comunice dacă au mai dispărut careva lucruri. Ea l-a telefonat ulterior și i-a zis că totul este împrăștiat și doar banii au dispărut. El i-a comunicat că, după serviciu, va veni la ea, însă nu a venit să vadă locul faptei. A doua zi l-a telefonat, ultimul i-a promis că va veni, dar așa și nu a venit. Telefonându-l ulterior, ultimul deja nu mai dorea să vorbească și dezbătea apelul ei la telefon. La 31.07.2017 a depus o plângere la procuratură.

Ulterior, la 08.08.2017, Borodache M. a depus la Inspectoratul de Poliție Edineț plângere, prin care a solicitat a fi luate măsuri cu persoane necunoscute care la data de 27.07.2017, ora 03.15, au pătruns în domiciliul situat în XXXXXX, XXXXXX XXX, de unde au sustras suma de 2000 dolari SUA, fiindu-i cauzat un prejudiciu material considerabil.

Potrivit declarațiilor martorului Vrenea L., cauza penală privind furtul de la Borodache M. a fost în gestiunea lui, fiind cu scandal, deoarece el cu colegii săi au fost la fața locului la domiciliul lui Borodache M. la 08.08.2017 și când ei au venit la fața locului, Borodache M. striga de ce poliția a venit abia peste o săptămână de la furt.

Aceasta spunea că despre furtul dat ea a telefonat la poliție și a anunțat că s-au furat bani. Borodache M. a mai comunicat că s-a adresat și cu plângere la inspectorul de sector Bondarencu D., declarații care confirmă cele invocate de către partea vătămată Borodache M.

Deci, la 27.07.2017 inculpatul urma să se afle în incinta IP Edineț, dat fiind că era de serviciu în cadrul IP Edineț și responsabil de sectorul I, care include XXXXXX, astfel încât Borodachi M. avea posibilitatea de a se adresa la el, după cum a și indicat.

La fel, din declarațiile inculpatului rezultă că în zilele de 27.07- 28.07.2017, el a folosit telefonul de serviciu mobil cu numărul XXXXXX.

Conform procesului-verbal de examinare a obiectului CD-R din 30.07.2018 cu tabelul fotografic anexă la procesul-verbal de examinare a descifrărilor comunicărilor telefonice, la 27.07.2017 și 28.07.2017 au fost mai multe încercări de apel către numărul de telefon a lui Bondarencu D., au fost purtate discuții doar de două ori cu durata de 60 secunde și respectiv 47 secunde, iar la data de 29.07.2017 a fost efectuată o încercare de apel către numărul lui Bondarencu D.

Temei de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate și ale martorului Vrenea L. și de a considera că inculpatul este incriminat pe nedrept nu s-au stabilit, mai ales că partea vătămată și martorul au dat declarații fiind preîntâmpinați despre răspunderea penală pe care o poartă pentru darea de mărturii false, în comparație cu inculpatul, care nu poartă răspundere pentru prezentarea, cu bună-știință, a declarațiilor mincinoase, potrivit art. 312 Cod penal.

Astfel, probele administrate demonstrează cu certitudine existența infracțiunii și vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii reținute în sarcina lui.

Prin urmare, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal, neînregistrând plângerea depusă de Borodache M. din 27.07.2017 despre furtul din gospodăria sa, folosind situația de serviciu prin abuz de serviciu, fiind în virtutea legii obligat să înregistreze în mod corespunzător plângerea, a acționat în scopul tănuirii infracțiunii despre care a fost informat în plângere, nu a înregistrat cererea în modul corespunzător, prin ce nu s-au respectat prevederile pct. 5 al Instrucțiunii aprobate prin ordinul nr. 121/254/286-0/95 din 18.07.2008, după care nu a informat grupa operativă, în vederea reacționării și la sunetele insistente ale victimei, acesta nu răspundea la telefon, întrerupând apelurile, fapt care a prejudiciat efectuarea unei anchete efective, urgentă, pe urme calde a infracțiunii și, în rezultat, a cauzat distrugerea probelor și, respectiv, neidentificarea persoanelor vinovate de sustragerea în cauză, astfel prejudiciind considerabil imaginea MAI și victima infracțiunii, ultima fiind lipsită de posibilitatea la moment de a-și repara un prejudiciu considerabil, iar persoana vinovată a rămas nesancționată.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, după cum solicită apărarea, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspundere penală.

Instanța de fond just a apreciat că există suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu coroborează între ele și confirmă pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea faptei infracțională.

Or, probele administrate, cercetate în ședința instanței de fond și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, fiind în coroborare între ele și demonstrând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția.

Totodată, instanța de fond a ținut cont de legea procesual-penală, a apreciat probele administrate în ansamblu din punct de vedere al coroborării, fiind înlăturate toate dubiile privind nevinovăția inculpatului. Or, au fost efectuate acțiuni procesual-penale de investigare în vederea stabilirii vinovăției inculpatului, probele administrate fiind cercetate în instanțele de fond și de apel, în urma cărora s-a stabilit cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate.

Versiunea inculpatului că el nu a săvârșit infracțiunea imputată lui a fost combătută prin probe pertinente și concludente care au dovedit vinovăția lui.

Starea de fapt reținută și de drept stabilită de prima instanță concordă cu circumstanțele și probele administrate, relevate și analizate în sentință.

Sunt nefondate și afirmațiile apărării că sentința este bazată pe presupuneri, că instanța neobiectiv a examinat cauza, ajungând la concluzia greșită despre vinovăția inculpatului, deoarece în cadrul cercetării judecătorești vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal a fost confirmată prin probele cercetate de instanța de fond și sentința nu este bazată pe presupuneri, dar pe totalitatea probelor administrate, la cercetarea cărora inculpatul a avut acces deplin.

Nu a fost stabilită nici aprecierea greșită a probelor, iar condamnarea inculpatului se bazează pe circumstanțele constatate în baza probelor evaluate, dobândite potrivit normelor legii procesual penale, cu cercetarea probelor în cadrul unui proces judiciar public, inculpatului fiindu-i asigurate toate garanțiile necesare apărării sale prevăzute de lege, iar careva dubii în vinovăția inculpatului nu au fost stabilite.

Mai mult, instanța de fond a ținut cont de legea procesual-penală, a apreciat probele administrate în ansamblu din punct de vedere al coroborării, fiind înlăturate toate dubiile privind nevinovăția inculpatului, iar vinovăția acestuia a fost dovedită incontestabil.

Circumstanțele cauzei dovedesc caracterul infracțional al acțiunilor inculpatului, iar faptul că acesta nu și-a recunoscut vina, este apreciat ca o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspunderea penală, deoarece probele prezentate dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Probele administrate prezintă o situație clară și fără de dubii a circumstanțelor de fapt, din care rezultă că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal, acestea fiind în raport de cauzalitate cu fapta săvârșită.

Deci, este neîntemeiată și nemotivată solicitarea avocatului de casare a sentinței cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care inculpatul să fie achitat, deoarece acțiunile lui au fost corect încadrate și temeieri de achitare nu au fost constatate, iar probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina acestuia.

Totodată, apărarea nu și-a motivat cerințele, în apelul declarat fiind relatate faptele conform viziunii avocatului sub formă de apărare a inculpatului, argumentele

expuse fiind în contradicere cu circumstanțele stabilite de instanța de fond pe parcursul examinării cauzei, astfel că argumentele privind achitarea inculpatului nu pot fi reținute și se resping, deoarece probele cercetate în cumul confirmă pe deplin vina acestuia în comiterea faptele stabilite de instanța de fond și temeiuri de intervenire a instanței de apel în aspectul propus de apărare nu au fost stabilite.

5. Avocatul Veaceslav Scripnic a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat că din materialele cauzei, inclusiv din hotărârile instanțelor de fond și de apel, rezultă că fapta a avut loc la 28.08.2017 și nu conform învinuirii - la 27.08.2017. Apărarea a atenționat instanța de apel asupra acestor împrejurări, care pot fi confirmate prin audierea înregistrărilor ședinței de judecată. Or, potrivit declarațiilor martorilor și părții vătămate, la 27.08.2017, împreună au mers la iaz, revenind acasă la orele 20.00, soțul și finii au plecat în oraș, iar ea a rămas acasă. Din declarațiile părții vătămate Borodache M. a fost stabilit că la ora 03.00, deja la 28.08.2017, la ea acasă au venit niște persoane și au intrat în casă, ulterior ea constatând dispariția a 2000 dolari SUA. La ora 05.00 ea a mers la poliție.

Potrivit învinuirii înaintate, inculpatul a comis infracțiunea la 27.07.2017, în timp ce se afla în perioada transiterii turei de serviciu de 24 ore. Or, la 27.07.2017, în jurul orei 09.00, inspectorul de sector Bondarenco D. a finisat serviciul în tura de 24 ore, fiind liber de serviciu, iar la ora 05.45, după cum indică partea vătămată, acesta nu putea fi la serviciu. Totodată, conform depozițiilor părții vătămate Borodache M., ale martorilor Borodache I., și Stamati M., la 27.07.2017, la orele 10.00-11.00, ei toți au mers la iaz, respectiv la ora 05.45, Borodache M. nu putea să meargă la IP Edineț pentru a declara furtul, iar inculpatul nu putea să înregistreze cererea.

În același timp, numărul de telefon la care a telefonat, în repetate rânduri, partea vătămată este afișat în loc public, iar timpul de 45 secunde este perioada de răspundere a robotului.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept și esența că instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor Borodachi M și Vrenea L., procesului-verbal de consemnare a declarațiilor lui Borodache M. din 11.08.2017 în fața OUP al IP Edineț, plângerea scrisă de Borodache M. și depusă la IP Edineț la data de 08.08.2017, procesului-verbal de examinare a obiectului din 30.07.2018, prin care a fost examinat CD-R-ul cu informația remisă de la operatorii de telefonie mobilă „Moldcell” și „Orange”, lista apelurilor numerelor XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, pe perioada 26.07.2017, orele 00.00, până la 08.08.2017, orele 00.00, și lista apelurilor numărului XXXXXX pe perioada 26.07.2017, orele 00.00, până la 08.08.2017, a fost stabilit că Borodache M. utiliza cartela SIM cu nr. XXXXXX, soțul acesteia Borodache I. utiliza cartela SIM cu nr. XXXXXX, iar poliția utiliza cartela SIM cu nr. XXXXXX, procesul-

verbal de examinare a obiectului din 30.07.2018 și tabelul fotografic, anexat la procesul-verbal de examinare a descifrărilor comunicărilor telefonice a fost confirmat că, într-adevăr pe parcursul zilelor de 27 și 28.07.2017 de la cartela SIM cu nr. XXXXXX au fost efectuate multiple tentative de apel și două apeluri preluate spre cartela SIM cu nr. XXXXXX, fapt ce denotă veridicitatea afirmațiilor lui Borodache M. în privința faptului efectuării apelurilor pe numărul deținut de inculpat, tabelul fotografic, anexat la procesul-verbal de examinare a descifrărilor comunicărilor telefonice din care rezultă că la 27.07.2017 ora 12.41.58 a fost efectuat apelul de ieșire de pe numărul XXXXXX pe numărul XXXXXX, cu durata de 60 secunde, iar la 28.07.2017 ora 11.14.20 s-a efectuat apelul de pe numărul XXXXXX pe numărul XXXXXX, cu durata de 47 secunde, precum și din considerentul că însuși inculpatul nu a fost în stare să explice conținutul convorbirilor cu o durată de 60 secunde din data de 27.07.2017 și cu durata de 47 secunde din data de 28.07.2017 cu deținătorul cartelei cu nr. XXXXXX, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând cu concluzivitate prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. (1) Cod penal (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Deci, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune

apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul declarat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Pe lângă aceasta, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele de drept și de fapt specificate în recursul ordinar că: *„din materialele cauzei, inclusiv din hotărârile instanțelor de fond și de apel, rezultă că fapta a avut loc la 28.08.2017 și nu conform învinuirii - la 27.08.2017. Apărarea a atenționat instanța de apel asupra acestor împrejurări, care pot fi confirmate prin audierea înregistrărilor ședinței de judecată. Or, potrivit declarațiilor martorilor și părții vătămate, la 27.08.2017, împreună au mers la iaz, revenind acasă la orele 20.00, soțul și finii au plecat în oraș, iar ea a rămas acasă. Din declarațiile părții vătămate Borodache M. a fost stabilit că la ora 03.00, deja la 28.08.2017, la ea acasă au venit niște persoane și au intrat în casă, ulterior ea constatând dispariția a 2000 dolari SUA. La ora 05.00 ea a mers la poliție. Potrivit învinuirii înaintate, inculpatul a comis infracțiunea la 27.07.2017, în timp ce se afla în perioada transiterii turei de serviciu de 24 ore. Or, la 27.07.2017, în jurul orei 09.00, inspectorul de sector Bondarenco D. a finisat serviciul în tura de 24 ore, fiind liber de serviciu, iar la ora 05.45, după cum indică partea vătămată, acesta nu putea fi la serviciu. Totodată, conform depozițiilor părții vătămate Borodache M., ale martorilor Borodache I, și Stamati M., la 27.07.2017, la orele 10.00-11.00, ei toți au mers la iaz, respectiv la ora 05.45, Borodache M. nu putea să meargă la IP Edineț pentru a declara furtul, iar inculpatul nu putea să înregistreze cererea. În același timp, numărul de telefon la care a telefonat în repetate rânduri, partea vătămată este afișat în loc public, iar timpul de 45 secunde este perioada de răspundere a robotului”,* nu au fost invocate de apărare și în apel (*pct. 3.-5. din decizie*).

Prin urmare, recursul ordinar în acest sens nu are niciun suport legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestată conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Veaceslav Scripnic, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 24 noiembrie 2020 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 26 mai 2021, în privința inculpatului Bondarenco Denis XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 26 noiembrie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun